

การสำรวจภาวะการทำงานของประชากร

จังหวัดชุมพร

ไตรมาส 2 : เมษายน - มิถุนายน พ.ศ. 2566

การสำรวจภาวะการทำงานของประชากร
จังหวัดชุมพร

ไตรมาสที่ 2 : เมษายน – มิถุนายน 2566

สำนักงานสถิติแห่งชาติ

สำนักงานสถิติจังหวัดชุมพร

สำนักงานสถิติแห่งชาติ

กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม

หน่วยงานเจ้าของเรื่อง สำนักงานสถิติจังหวัดชุมพร
อาคารศูนย์ราชการ ศาลากลางจังหวัด ชั้น 1
ถนนไตรรัตน์ อำเภอเมืองชุมพร จังหวัดชุมพร 86000
โทรศัพท์/โทรสาร 0-7751-1701
ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ : chumphon@nso.go.th

หน่วยงานที่เผยแพร่ กองสถิติพยากรณ์
สำนักงานสถิติแห่งชาติ
ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ 80 พรรษา
อาคารรัฐประศาสนภักดี ชั้น 2
ถนนแจ้งวัฒนะ เขตหลักสี่ กรุงเทพฯ 10210
โทร. 0 2143 1323 ต่อ 17496
โทรสาร 0 2143 8132
ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ : binfopub@nso.go.th

ปีที่จัดพิมพ์

2566

จัดพิมพ์โดย

สำนักงานสถิติจังหวัดชุมพร

คำนำ

สำนักงานสถิติแห่งชาติได้เริ่มจัดทำโครงการสำรวจภาวะการทำงานของประชากรมาตั้งแต่ พ.ศ. 2506 ในช่วง พ.ศ. 2514 - 2526 ได้ทำการสำรวจปีละ 2 รอบ โดยรอบแรกเป็นการสำรวจนอกฤดูการเกษตรระหว่างเดือนมกราคมถึงเดือนมีนาคม รอบที่ 2 เป็นการสำรวจในฤดูการเกษตรระหว่างเดือนกรกฎาคมถึงเดือนกันยายน และช่วง พ.ศ. 2527 - 2540 ทำการสำรวจเป็นปีละ 3 รอบ คือ รอบที่ 1 สำรวจในเดือนกุมภาพันธ์ รอบที่ 2 สำรวจในเดือนพฤษภาคม รอบที่ 3 สำรวจในเดือนสิงหาคม และช่วง พ.ศ. 2541 - 2543 ทำการสำรวจเพิ่มขึ้นอีก 1 รอบ เป็นรอบที่ 4 ในเดือนพฤศจิกายน ซึ่งทำให้ได้ข้อมูลเป็นรายไตรมาส

ตั้งแต่ พ.ศ. 2544 เป็นต้นไป การสำรวจโครงการนี้ได้จัดทำเป็นรายเดือนทุก ๆ เดือน ส่วนการเสนอผลการสำรวจนั้น ใน พ.ศ. 2544 นำเสนอผลทุกเดือน ตั้งแต่เดือนมกราคมถึงเดือนธันวาคม โดยเอาข้อมูลที่ได้จากการสำรวจครั้งละ 3 เดือน มาประมวลผลและหาค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ (ค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ 3 เดือน) ซึ่งผลของการสำรวจจะสะท้อนถึงค่าประมาณของเดือนที่อยู่กึ่งกลางคาบเวลาสำรวจนั้น ๆ และการเสนอผล ตั้งแต่ พ.ศ. 2545 เป็นต้นไป จะนำเสนอปีละ 4 ฉบับเป็นรายไตรมาส สำหรับผู้ที่ต้องการใช้ข้อมูลเป็นรายเดือน สามารถติดต่อขอข้อมูลได้ที่สำนักงานสถิติจังหวัดชุมพร

สำหรับรายงานฉบับนี้เป็นการเสนอผลการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร ไตรมาสที่ 2 พ.ศ. 2566 ของจังหวัดชุมพร ที่ได้ดำเนินการสำรวจระหว่างเดือนเมษายน - มิถุนายน พ.ศ. 2566

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	II
สารบัญ	III
สารบัญตาราง	IV
อินโฟกราฟิก	V
บทสรุปสำหรับผู้บริหาร	VI
บทที่ 1 บทนำ	
1. ความเป็นมาและวัตถุประสงค์	1
2. คุ้มครอง	2
3. สัปดาห์แห่งการสำรวจ	2
4. คำอธิบายศัพท์/แนวคิด/คำจำกัดความ	2
บทที่ 2 สรุปผลการสำรวจ	
1. ลักษณะของกำลังแรงงาน	7
2. การมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน	8
3. กำลังแรงงานที่เป็นผู้มีงานทำ	8
3.1 อาชีพ	8
3.2 อุตสาหกรรม	9
3.3 การศึกษา	10
3.4 สถานภาพการทำงาน	11
3.5 ชั่วโมงการทำงานต่อสัปดาห์	12
4. การว่างงาน	13
5. การเสมือนว่างงาน	14
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก ระเบียบวิธี	16
ภาคผนวก ข ตารางสถิติ	18

สารบัญตาราง

	หน้า
ตาราง ก จำนวนและร้อยละของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป จำแนกตามสถานภาพแรงงานและเพศ	7
ตาราง ข จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามอาชีพและเพศ	8
ตาราง ค จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามอุตสาหกรรมและเพศ	9
ตาราง ง จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามระดับการศึกษาที่สำเร็จและเพศ	10
ตาราง จ จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามสถานภาพการทำงานและเพศ	11
ตาราง ฉ จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามชั่วโมงการทำงานต่อสัปดาห์และเพศ	12
ตาราง ช จำนวนและอัตราการว่างงานของประชากร จำแนกตามเพศ	13
ตาราง ซ อัตราการว่างงานของประชากรไตรมาสที่ 2 พ.ศ. 2562 – 2566	13
ตาราง ฌ จำนวนและร้อยละของผู้เสมือนว่างงาน จำแนกตามภาคอุตสาหกรรมและเพศ	14

การสำรวจภาวะการทำงานของประชากรจังหวัดชุมพร

ผู้มีอายุ 15 ปีขึ้นไป
401,042 คน

ผู้อยู่ในกำลังแรงงาน
280,272 คน

ผู้อยู่ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน
120,770 คน

ผู้มีงานทำ 278,921 คน

ทำงานบ้าน 52,093 คน

เรียนหนังสือ 31,434 คน

ผู้ว่างงาน 1,351 คน

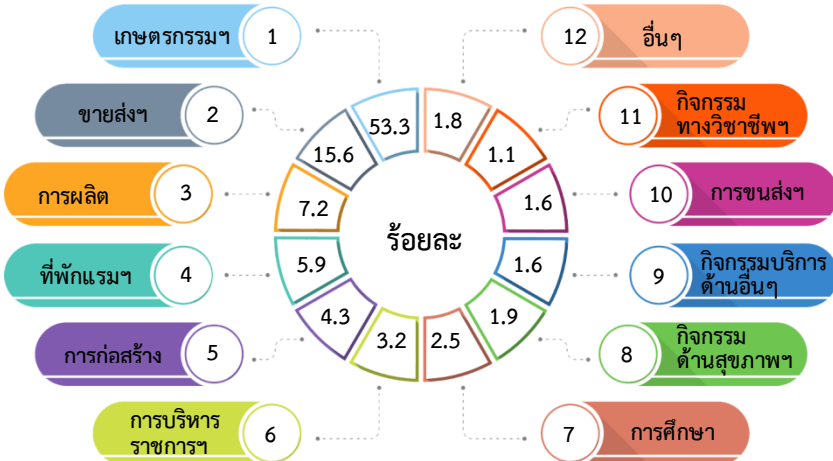
เด็ก/ชรา/ป่วย/พิการจนไม่สามารถทำงานได้ 32,080 คน

ผู้รอดูฤดูกาล - คน

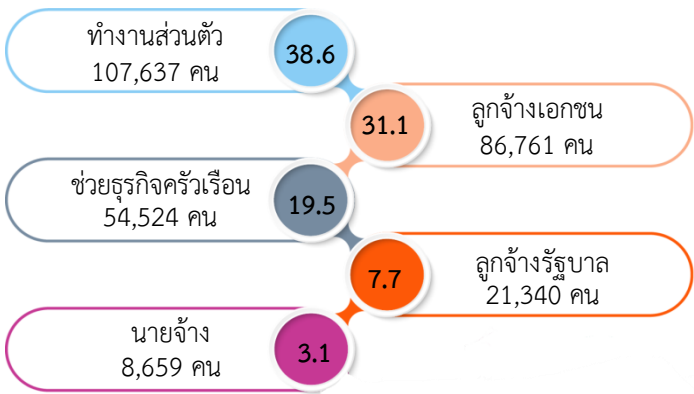
อื่นๆ 5,163 คน

อัตราการว่างงาน 0.5

ร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามอุตสาหกรรม

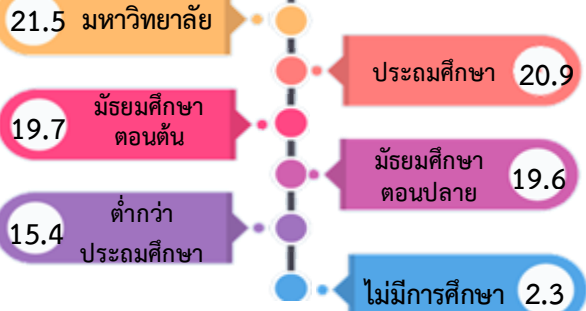

จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำจำแนกตามสถานภาพการทำงาน

ไตรมาสที่ 2/2566 : เมษายน - มิถุนายน

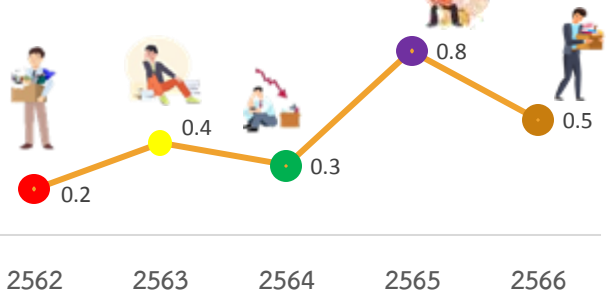
ร้อยละของผู้มีงานทำ
จำแนกตามระดับการศึกษาที่สำเร็จ

ร้อยละของผู้มีงานทำสูงสุด 5 อันดับแรก
จำแนกตามอาชีพ

เปรียบเทียบอัตราการว่างงาน ไตรมาส 2 ปี 2562 - 2566

ผู้เสมือนว่างงาน : 17,554 คน

ผู้เสมือนว่างงาน หมายถึง ผู้ทำงานน้อยกว่า 4 ชั่วโมงต่อวัน โดยคิดจากผู้ที่อยู่ในภาคเกษตร ทำงานน้อยกว่า 20 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ และผู้ที่อยู่นอกภาคเกษตรทำงานน้อยกว่า 24 ชั่วโมงต่อสัปดาห์

: สำนักงานสถิติจังหวัดชุมพร

: <http://chumphon.nso.go.th>

: 0 7751 1701

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร

การสำรวจภาวะการทำงานของประชากร ไตรมาส 2 พ.ศ. 2566 จังหวัดชุมพร

แผนผังการจำแนกประชากรตามสถานภาพแรงงาน

การสำรวจภาวะการทำงานของประชากร ไตรมาส 2 พ.ศ. 2566 จังหวัดชุมพร

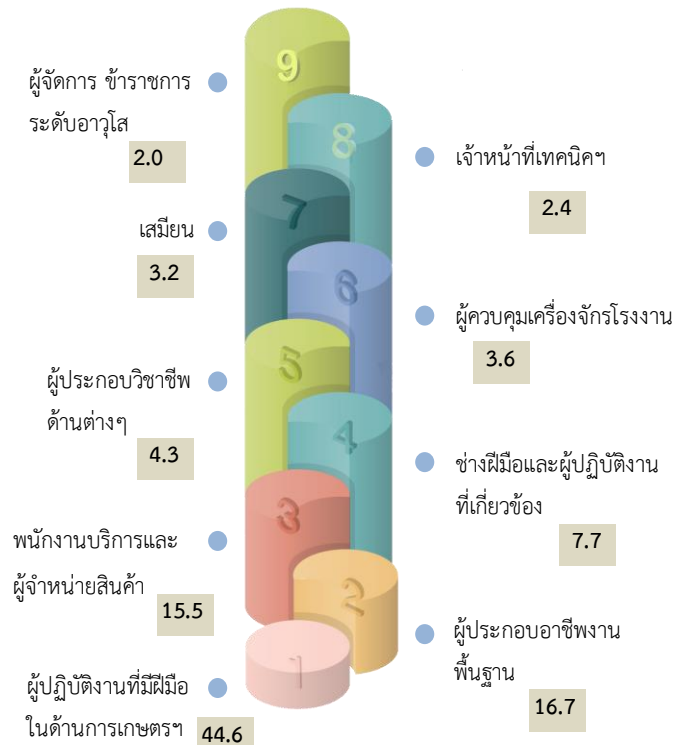

สำนักงานสถิติจังหวัดชุมพรได้ทำการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร ไตรมาส 2 พ.ศ. 2566 เพื่อให้ทราบถึงภาวะการทำงานและการว่างงานของประชากร ซึ่งสรุปได้ ดังนี้

1) ลักษณะของกำลังแรงงาน

จากผลการสำรวจ พบว่า จังหวัดชุมพรมีจำนวนผู้มีอายุ 15 ปีขึ้นไป ทั้งสิ้น 401,042 คน โดยเป็นผู้อยู่ในกำลังแรงงาน 280,272 คน ประกอบด้วย ผู้มีงานทำ 278,921 คน ผู้ว่างงาน 1,351 คน หรือคิดเป็นอัตราการว่างงาน ร้อยละ 0.5 ผู้ที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงานที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป มีประมาณ 120,770 คน ประกอบด้วย ผู้ทำงานบ้าน 52,093 คน เรียนหนังสือ 31,434 คน เด็ก/ชรา/ป่วย/พิการจนไม่สามารถทำงานได้ 32,080 คน และอื่น ๆ ประมาณ 5,163 คน

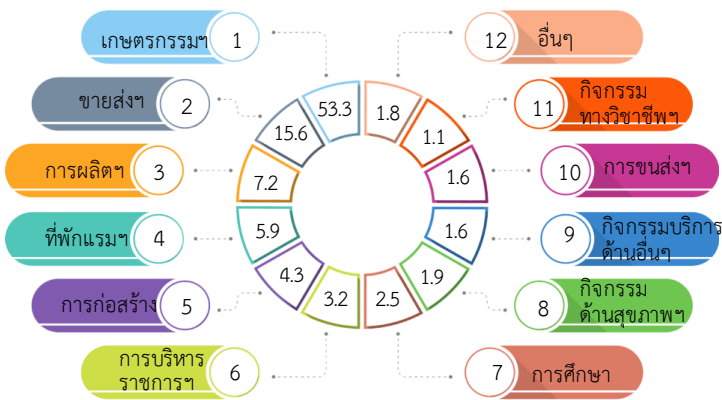
แผนภูมิ 1 ร้อยละของผู้มีงานทำจำแนกตามอาชีพ

2) ลักษณะของอาชีพ

จากผลการสำรวจ พบว่า ประชากรร้อยละ 44.6 ของผู้มีงานทำ เป็นผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือในด้านการเกษตร ป่าไม้ และประมง รองลงมา คือ ผู้ประกอบอาชีพงานพื้นฐาน ร้อยละ 16.7 พนักงานบริการและผู้จำหน่ายสินค้า ร้อยละ 15.5 ช่างฝีมือและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 7.7 ที่เหลือกระจายอยู่ในอาชีพอื่น ๆ

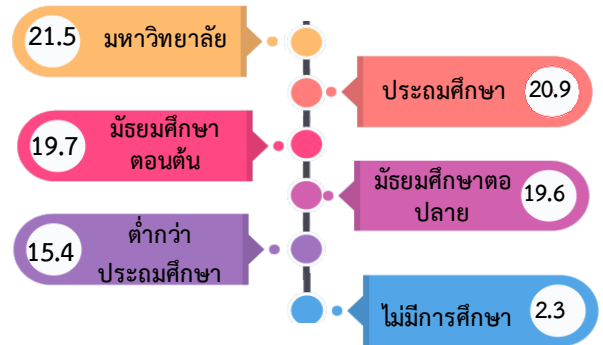
แผนภูมิ 2 ร้อยละของผู้มีงานทำจำแนกตามอุตสาหกรรม

3) ลักษณะของอุตสาหกรรม

จากผลการสำรวจ พบว่า ร้อยละ 53.3 ของผู้มีงานทำเป็นผู้มีงานทำในสาขาเกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง รองลงมา คือ ผู้ทำงานในสาขาการขนส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์ ร้อยละ 15.6 การผลิต ร้อยละ 7.2 ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร ร้อยละ 5.9 การก่อสร้าง ร้อยละ 4.3 การบริหารราชการ การป้องกันประเทศ และการประกันสังคมภาคบังคับ ร้อยละ 3.2 การศึกษา ร้อยละ 2.5 กิจกรรมด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์ ร้อยละ 1.9 กิจกรรมบริการด้านอื่นๆ และการขนส่ง และสถานที่เก็บสินค้า มีร้อยละที่เท่ากัน คือ ร้อยละ 1.6 กิจกรรมทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์และเทคนิค ร้อยละ 1.1 ส่วนที่เหลือกระจายอยู่ในอุตสาหกรรมประเภทอื่น ๆ อีกร้อยละ 1.8

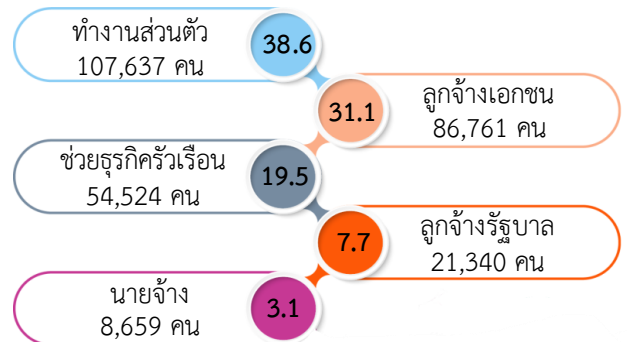
แผนภูมิ 3 ร้อยละของผู้มีงานทำจำแนกตามระดับการศึกษาที่สำเร็จ

4) ลักษณะของการศึกษา

จากผลการสำรวจ พบว่า ผู้มีงานทำส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย ร้อยละ 21.5 รองลงมา คือ ระดับประถมศึกษา ร้อยละ 20.9 ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ร้อยละ 19.7 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ร้อยละ 19.6 ต่ำกว่าประถมศึกษา ร้อยละ 15.4 และผู้มีงานทำที่ไม่มีการศึกษา มีเพียงร้อยละ 2.3 เท่านั้น

แผนภูมิ 4 ร้อยละของผู้มีงานทำจำแนกตามสถานภาพการทำงาน

5) ลักษณะของสถานภาพการทำงาน

จากผลการสำรวจ พบว่า สถานภาพการทำงานส่วนใหญ่เป็นผู้ที่ทำงานส่วนตัว ร้อยละ 38.6 รองลงมา เป็นลูกจ้างเอกชน ร้อยละ 31.1 ผู้ช่วยธุรกิจครัวเรือน ร้อยละ 19.5 ผู้มีสถานภาพการทำงานเป็นลูกจ้างรัฐบาล ร้อยละ 7.7 ส่วนผู้ที่มีสถานภาพการทำงานเป็นนายจ้าง มีสัดส่วนต่ำสุดเพียง ร้อยละ 3.1

แผนภูมิ 5 ร้อยละของผู้มีงานทำจำแนกตามชั่วโมง

การทำงานต่อสัปดาห์

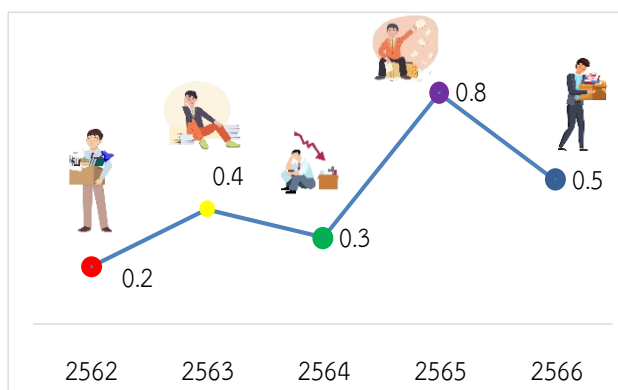

6) ชั่วโมงการทำงานต่อสัปดาห์

จากการสำรวจ พบว่า ในจำนวนผู้มีงานทำทั้งหมดเป็นผู้ที่ทำงาน 40 - 49 ชั่วโมงต่อสัปดาห์สูงสุด ร้อยละ 45.6 รองลงมา คือ ผู้ที่ทำงาน 35 - 39 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ร้อยละ 20.4 ผู้ที่ทำงาน 30 - 34 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ร้อยละ 11.4 ที่ทำงาน 50 ชั่วโมงขึ้นไปต่อสัปดาห์ ร้อยละ 10.2 ผู้ที่ทำงาน 20 - 29 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ร้อยละ 9.5 ผู้ที่ทำงาน 10 - 19 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ร้อยละ 2.4 สำหรับผู้ที่ทำงานน้อยกว่า 1 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ร้อยละ 0.3 ส่วนผู้ที่ทำงาน 1 - 9 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ร้อยละ 0.2

แผนภูมิ 6 อัตราการว่างงานของประชากร ไตรมาส 2

ปี 2562 - 2566

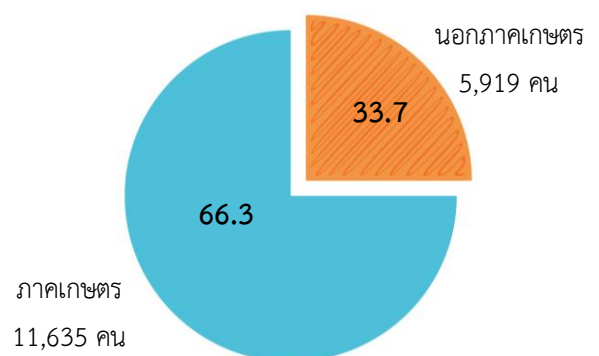

7) ภาวะการว่างงานของประชากร

จากผลการสำรวจ พบว่า ไตรมาส 2 ปี 2566 มีผู้ว่างงานประมาณ 1,351 คน หรือคิดเป็นอัตราการว่างงานร้อยละ 0.5 โดยปี 2565 มีอัตราการว่างงานสูงสุดถึงร้อยละ 0.8 ปี 2564 มีอัตราการว่างงานร้อยละ 0.3 ปี 2563 มีอัตราการว่างงานร้อยละ 0.4 และปี 2562 มีอัตราการว่างงานต่ำสุด ร้อยละ 0.2

แผนภูมิ 7 ร้อยละของผู้เสมือนว่างงาน จำแนกตาม

ภาคอุตสาหกรรม

8) การเสมือนการว่างงาน

จากการสำรวจข้อมูลไตรมาสที่ 2 ปี 2566 พบว่ามีผู้เสมือนว่างงาน ประมาณ 17,554 คน อยู่ในภาคเกษตรจำนวน 11,635 คน คิดเป็นร้อยละ 66.3 และอยู่นอกภาคเกษตร จำนวน 5,919 คน คิดเป็นร้อยละ 33.7

1. ความเป็นมาและวัตถุประสงค์

สำนักงานสถิติแห่งชาติได้ทำการสำรวจภาวะการทำงานของประชากรทั่วประเทศอย่างต่อเนื่องเป็นประจำทุกปี เริ่มตั้งแต่ พ.ศ. 2506 โดยในช่วงแรกทำการสำรวจปีละ 2 รอบ และใน พ.ศ. 2527 ถึง พ.ศ. 2540 ได้ทำการสำรวจปีละ 3 รอบ โดยรอบที่ 1 ทำการสำรวจในเดือนกุมภาพันธ์เป็นช่วงหน้าแล้งนอกฤดูการเกษตร รอบที่ 2 สำรวจในเดือนพฤษภาคมเป็นช่วงที่กำลังแรงงานใหม่ที่เพิ่งสำเร็จการศึกษาเริ่มเข้าสู่ตลาดแรงงาน รอบที่ 3 สำรวจในเดือนสิงหาคม เป็นช่วงฤดูการเกษตร และต่อมาใน พ.ศ. 2541 เป็นต้นมา ได้เพิ่มการสำรวจอีก 1 รอบ รวมเป็น 4 รอบ โดยทำการสำรวจในเดือนพฤศจิกายนของทุกปี ซึ่งเป็นช่วงฤดูการเก็บเกี่ยวผลผลิตทางการเกษตร ทั้งนี้เพื่อเป็นการนำเสนอข้อมูลที่สะท้อนถึงภาวะการทำงานของประชากร และการประกอบกิจกรรมต่าง ๆ ของประชากรทั้งประเทศเป็นรายไตรมาสและต่อเนื่อง ครบทุกช่วงเวลาของปี

เนื่องจากความจำเป็นต้องการใช้ข้อมูลเพื่อใช้ในการวางแผนและกำหนดนโยบายในระดับจังหวัดมีมากขึ้น สำนักงานสถิติแห่งชาติจึงได้กำหนดขนาดตัวอย่างเพิ่มขึ้น โดยเริ่มตั้งแต่ พ.ศ. 2537 ทั้งนี้เพื่อให้สามารถนำเสนอข้อมูลในระดับจังหวัดได้ โดยเสนอเฉพาะรอบการสำรวจของเดือนกุมภาพันธ์และเดือนสิงหาคมเท่านั้น การสำรวจรอบที่ 4 ในเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2541 ซึ่งจัดทำเป็นครั้งแรกได้เสนอผลในระดับจังหวัดด้วย และตั้งแต่ปี พ.ศ. 2542 เป็นต้นมา ผลการสำรวจทั้ง 4 รอบได้เสนอผลในระดับจังหวัด

หลังจากเกิดภาวะวิกฤติทางเศรษฐกิจกลางปี 2540 ความต้องการใช้ข้อมูลเพื่อการวางแผนและกำหนดนโยบายด้านแรงงานมีมากขึ้น และเร่งด่วนขึ้นในปี พ.ศ. 2544 จึงได้เริ่มดำเนินการสำรวจเป็นรายเดือนแล้วนำข้อมูล 3 เดือนรวมกัน เพื่อเสนอข้อมูลเป็นรายไตรมาส โดยข้อมูลที่สำคัญสามารถนำเสนอในระดับจังหวัดสำหรับข้อมูลของเดือนที่ตรงกับรอบการสำรวจเดิมคือ ข้อมูลเดือนกุมภาพันธ์ พฤษภาคม และสิงหาคม ได้จัดทำสรุปผลการสำรวจเฉพาะข้อมูลที่สำคัญ เพื่อสามารถเปรียบเทียบกับข้อมูลแต่ละรอบของปีที่ผ่านมาได้ และการสำรวจตั้งแต่เดือนกันยายน พ.ศ. 2554 เป็นต้นมา สามารถนำเสนอผลการสำรวจเป็นรายเดือนทุกเดือน โดยสามารถเสนอผลในระดับภาคเท่านั้น เนื่องจากตัวอย่างไม่มากพอที่จะนำเสนอในระดับย่อยกว่านี้ และในขณะเดียวกัน ได้มีการปรับอายุผู้อยู่ในกำลังแรงงาน 13 ปีขึ้นไปเป็น 15 ปีขึ้นไป เพื่อให้สอดคล้องกับกฎหมายการใช้แรงงานเด็ก ปรับปรุงการจำแนกประเภทของอาชีพ อุตสาหกรรม และสถานภาพการทำงานให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากลในปัจจุบัน เพื่อให้สามารถเปรียบเทียบข้อมูลกันได้ ปรับเขตการปกครองจากเดิมเขตสุขาภิบาล ถูกนำเสนอรวมเป็นนอกเขตเทศบาลมารวมเป็นในเขตเทศบาล เนื่องจากพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงฐานะของสุขาภิบาลเป็นเทศบาล พ.ศ. 2542

วัตถุประสงค์ที่สำคัญของการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร เพื่อประมาณจำนวน และลักษณะ ของกำลังแรงงาน

ภายในประเทศและในจังหวัดต่าง ๆ ในแต่ละไตรมาสของข้อมูลสถิติที่ได้จากการสำรวจ

1. จำนวนประชากรในวัยทำงาน (อายุ 15 ปีขึ้นไป) และจำนวนประชากรนอกวัยทำงานจำแนกตามเพศ

2. จำนวนประชากรในวัยทำงาน จำแนกตามสถานภาพแรงงาน อายุ เพศ สถานภาพสมรส การศึกษาที่สำเร็จ

3. จำนวนผู้มีงานทำ จำแนกตามลักษณะที่น่าสนใจ เช่น อายุ เพศ การศึกษาที่สำเร็จ อาชีพ อุตสาหกรรม สถานภาพการทำงาน ชั่วโมงทำงาน ค่าจ้าง เงินเดือน และผลประโยชน์อื่น ๆ ที่ได้รับจากการทำงาน

4. จำนวนผู้ว่างงาน จำแนกตามลักษณะบางประการที่น่าสนใจ เช่น ระยะเวลาในการหางานทำ งานที่ทำครั้งสุดท้าย สาเหตุการว่างงาน เป็นต้น

2. คຸ້ມຮວມ

ประชากรที่อาศัยอยู่ในครัวเรือน ส่วนบุคคล และครัวเรือนกลุ่มบุคคลประเภทคนงาน

3. ສັປດາຮ່ຳແກ່ງການສຳຮວງ

หมายถึง ระยะเวลา 7 วัน นับจากวันก่อนวันสัมภาษณ์ย้อนหลังไป 7 วัน เช่น วันสัมภาษณ์คือ วันที่ 9 มกราคม พ.ศ. 2566 “ระหว่าง 7 วันก่อนสัมภาษณ์” คือ ระหว่างวันที่ 2 ถึงวันที่ 8 มกราคม พ.ศ. 2566

4. ຄຳອີບາຍຄັບພັດ/ແນວຄິດ/ຄຳຈຳກັດຄວາມ

สำนักงานสถิติแห่งชาติได้ปรับปรุงแนวคิดและคำนิยามที่ใช้ในการสำรวจภาวะการทำงานของประชากรหลายครั้ง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพที่แท้จริงทางสังคมและเศรษฐกิจของประเทศตลอดจนความต้องการของ

ผู้ใช้ข้อมูล และสอดคล้องกับมาตรฐานสากลขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ(ILO) กับองค์การสหประชาชาติ(UN) แนวคิดและคำนิยามที่ใช้ในการสำรวจไตรมาสนี้ได้เริ่มใช้มาตั้งแต่รอบที่ 1 พ.ศ. 2526 มีการปรับปรุงบ้างตามลำดับ และตั้งแต่ไตรมาสที่ 1 พ.ศ. 2544 ได้กำหนดอายุขั้นต่ำของประชากรวัยทำงานเป็น 15 ปี

ຄຳນິຍາມທີ່ສຳຄັດ ຯ ທີ່ໃຊ້ໃນການສຳຮວງ ມີດັ່ງນີ້ ຜູ້ມີງານທຳ

ຜູ້ມີງານທຳ ພາຍຸດັ່ງ ບຸກຄົນທີ່ມີອາຍຸ 15 ປີ ຂຶ້ນໄປ ແລະໃນສັປດາຮ່ຳແກ່ງການສຳຮວງມີລັກສະນະ ອຳ່ງໜຶ່ງອຳ່ງໄດ ດັ່ງຕໍ່ໄປ

1. ດັ່ງໜ້າງານດັ່ງຕໍ່ 1 ຂຶ້ງໂມງຂຶ້ນໄປ ດັ່ງໄດ້ຮັບຄ່າຈ້າງ ຈົນເດືອນ ຜົນກຳໄລ ຈົນປັ້ນຜົນ ຄ່າຕອບແທນທີ່ມີລັກສະນະອຳ່ງອື່ນສຳຮັບຜົນງານ ທີ່ທຳເປັນເຈັ້ນສດຮື້ອສິ່ງຂອງ

2. ມີໄດ້ໜ້າງານ ຫືຮັ້ງໜ້າງານນ້ອຍກວ່າ 1 ຂຶ້ງໂມງ ມັດເປັນບຸກຄົນທີ່ມີລັກສະນະອຳ່ງໜຶ່ງ ອຳ່ງໄດດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້ (ຊຶ່ງຈະຄື້ວວ່າເປັນຜູ້ທີ່ປັດຕິມີງານ ປຮະຈຳ)

2.1 ຍັງໄດ້ຮັບຄ່າຕອບແທນ ຄ່າຈ້າງ ຫືຮັ້ງ ຜົນປຮະໂຍຊນອື່ນ ຯ ຫືຮັ້ງຜົນກຳໄລຈາກງານ ຫືຮັ້ງອຸຮຸກຈິງ ໃນຮ່ຳແກ່ງທີ່ມີໄດ້ໜ້າງານ

2.2 ມີໄດ້ຮັບຄ່າຕອບແທນ ຄ່າຈ້າງ ຫືຮັ້ງ ຜົນປຮະໂຍຊນອື່ນ ຯ ຫືຮັ້ງຜົນກຳໄລຈາກງານຫືຮັ້ງອຸຮຸກຈິງ ໃນຮ່ຳແກ່ງທີ່ມີໄດ້ໜ້າງານ ມັດຍັງມີງານຫືຮັ້ງອຸຮຸກຈິງ ທີ່ຈະກັບໄປທຳ

3. ໜ້າງານອຳ່ງໜ້ອຍ 1 ຂຶ້ງໂມງ ດັ່ງມີໄດ້ ຮັບຄ່າຈ້າງໃນວິສາຫະກິດຫືຮັ້ງໄຮ່ນາເຄຊຕຮອງຂອງຫົວໜ້າ ຄື້ວເຮືອນຫືຮັ້ງສາມາຊິກໃນຄື້ວເຮືອນ

ผู้ว่างงาน

ผู้ว่างงาน หมายถึง บุคคลที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป และในสัปดาห์แห่งการสำรวจมีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

1. ไม่ได้ทำงานและไม่มียานประจำ แต่ได้ทำงาน สมัครงาน หรือรอการบรรจุ ในระหว่าง 30 วันก่อนวันสัมภาษณ์
2. ไม่ได้ทำงานและไม่มียานประจำ และไม่ได้ทำงานทำในระหว่าง 30 วันก่อนวันสัมภาษณ์ แต่พร้อมที่จะทำงานในสัปดาห์แห่งการสำรวจ

กำลังแรงงานปัจจุบัน

กำลังแรงงานปัจจุบัน หมายถึง บุคคลที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป ซึ่งในสัปดาห์แห่งการสำรวจมีงานทำหรือว่างงาน ตามคำนิยามที่ได้ระบุข้างต้น

กำลังแรงงานที่รอฤดูกาล

กำลังแรงงานที่รอฤดูกาล หมายถึง บุคคลที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป ในสัปดาห์แห่งการสำรวจ เป็นผู้ไม่เข้าข่ายคำนิยามของผู้มีงานทำหรือผู้ว่างงาน แต่เป็นผู้รอฤดูกาลที่เหมาะสม เพื่อที่จะทำงาน และเป็นบุคคลที่ตามปกติจะทำงานที่ไม่ได้รับสิ่งตอบแทนในไร่นาเกษตรหรือธุรกิจ ซึ่งทำกิจกรรมตามฤดูกาล โดยมีหัวหน้าครัวเรือนหรือสมาชิกคนอื่น ๆ ในครัวเรือนเป็นเจ้าของหรือผู้ดำเนินการ

กำลังแรงงานรวม

กำลังแรงงานรวม หมายถึง บุคคลทุกคนที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป ในสัปดาห์แห่งการสำรวจ เป็นผู้อยู่ในกำลังแรงงานปัจจุบัน หรือผู้ถูกจัดจำแนกอยู่ในประเภทกำลังแรงงานที่รอฤดูกาลตามคำนิยามที่ระบุข้างต้น

ผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน

ผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน หมายถึง บุคคลที่ไม่เข้าข่ายคำนิยามของผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงานในสัปดาห์แห่งการสำรวจ คือ

บุคคลซึ่งในสัปดาห์แห่งการสำรวจ มีอายุ 15 ปีขึ้นไป แต่ไม่ได้ทำงาน และไม่พร้อมที่จะทำงานเนื่องจากเป็นผู้ที่

1. ทำงานบ้าน
2. เรียนหนังสือ
3. ยังเด็กเกินไปหรือชรามาก
4. ไม่สามารถทำงานได้ เนื่องจากพิการทางร่างกายหรือจิตใจ หรือเจ็บป่วยเรื้อรัง
5. ไม่สมัครใจทำงาน
6. ทำงานโดยไม่ได้รับค่าจ้าง ผลกำไรส่วนแบ่ง หรือสิ่งตอบแทนอื่น ๆ ให้แก่บุคคลซึ่งมิได้เป็นสมาชิกในครัวเรือนเดียวกัน
7. ทำงานให้แก่องค์การหรือสถาบันการกุศลต่าง ๆ โดยไม่ได้รับค่าจ้างผลกำไรส่วนแบ่งหรือสิ่งตอบแทนอย่างใด
8. ไม่พร้อมที่จะทำงานเนื่องจากเหตุผลอื่น

งาน

งาน หมายถึง กิจกรรมที่ทำที่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

1. กิจกรรมที่ทำแล้วได้รับค่าตอบแทนเป็นเงินหรือสิ่งของ ค่าตอบแทนที่เป็นเงิน อาจจ่ายเป็นรายเดือน รายสัปดาห์ รายวัน หรือรายชิ้น
2. กิจกรรมที่ทำแล้วได้ผลกำไร หรือหวังที่จะได้รับผลกำไรหรือส่วนแบ่งเป็นการตอบแทน
3. กิจกรรมที่ทำให้กับธุรกิจของสมาชิกในครัวเรือน โดยไม่ได้รับค่าจ้างหรือผลกำไรตอบแทนอย่างใด ซึ่งสมาชิกในครัวเรือนที่ประกอบธุรกิจนั้น จะมีสถานภาพการทำงานเป็นประกอบธุรกิจส่วนตัวหรือนายจ้าง

อาชีพ

อาชีพ หมายถึง ประเภทหรือชนิดของงานที่บุคคลนั้นทำอยู่ บุคคลส่วนมากมีอาชีพเดียวสำหรับบุคคลที่ในสัปดาห์แห่งการสำรวจมีอาชีพมากกว่า 1 อาชีพให้นับอาชีพที่มีชั่วโมงการทำงานมากที่สุด ถ้าชั่วโมงการทำงานแต่ละอาชีพเท่ากันให้นับอาชีพที่มีรายได้มากกว่า ถ้าชั่วโมงทำงานและรายได้ที่ได้รับจากแต่ละอาชีพเท่ากันให้นับอาชีพที่ผู้ตอบสัมภาษณ์พอใจมากที่สุด ถ้าผู้ตอบสัมภาษณ์ตอบไม่ได้ให้นับอาชีพที่ได้ทำมากที่สุด ประเภทอาชีพ ตั้งแต่ไตรมาสที่ 1 พ.ศ.2554 ปรับใช้ตาม International Standard Classification of Occupation, 2008 (ISCO – 08) ขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ(ILO)

ก่อน พ.ศ. 2553 การจัดประเภทอาชีพจำแนกตามความเหมาะสมกับลักษณะอาชีพของประเทศไทยโดยอ้างอิงตาม International Standard Classification of Occupation,1988 (ISCO – 88)

อุตสาหกรรม

อุตสาหกรรม หมายถึง ประเภทกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่ได้ดำเนินการโดยสถานประกอบการที่บุคคลนั้นกำลังทำงานอยู่ หรือประเภทของธุรกิจซึ่งบุคคลนั้นได้ดำเนินการอยู่ในสัปดาห์แห่งการสำรวจ ถ้าบุคคลหนึ่งมีอาชีพมากกว่าหนึ่งอย่างให้บันทึกอุตสาหกรรมตามอาชีพที่บันทึกไว้ การจัดจำแนกประเภทอุตสาหกรรม ตั้งแต่ไตรมาสที่ 1 พ.ศ.2554 ปรับใช้ตาม Thailand Standard Industrial Classification, (TSIC 2009)

ก่อน พ.ศ.2553 การจัดประเภทอุตสาหกรรมจำแนกตามความเหมาะสมกับลักษณะอุตสาหกรรมของประเทศไทย โดยอ้างอิง International Standard Industrial Classification of All Economic Activities, (ISIC : 1989)

สถานภาพการทำงาน

สถานภาพการทำงาน หมายถึง สถานะของบุคคลที่ทำงานในสถานที่ทำงานหรือธุรกิจแบ่งออกเป็น 5 ประเภท

1. นายจ้าง หมายถึง ผู้ประกอบธุรกิจของตนเองเพื่อหวังผลกำไรหรือส่วนแบ่ง และได้จ้างบุคคลอื่นมาทำงานในธุรกิจในฐานะลูกจ้าง

2. ประกอบธุรกิจส่วนตัวโดยไม่มีลูกจ้าง หมายถึง ผู้ประกอบธุรกิจของตนเองโดยลำพังผู้เดียว หรืออาจมีบุคคลอื่นมาร่วมกิจการด้วยเพื่อหวังผลกำไรหรือส่วนแบ่ง และไม่ได้จ้างลูกจ้างแต่อาจมีสมาชิกในครัวเรือนหรือผู้ฝึกงานมาช่วยทำงาน โดยไม่ได้รับค่าจ้างหรือค่าตอบแทนอย่างอื่นสำหรับงานที่ทำ

3. ช่วยธุรกิจในครัวเรือนโดยไม่ได้รับค่าจ้าง หมายถึง ผู้ที่ช่วยทำงานโดยไม่ได้รับค่าจ้างในไร่นาเกษตร หรือในธุรกิจของสมาชิกในครัวเรือน

4. ลูกจ้าง หมายถึง ผู้ที่ทำงานโดยได้รับค่าจ้างเป็นรายเดือน รายสัปดาห์ รายวัน รายชิ้น หรือเหมาจ่าย ค่าตอบแทนที่ได้รับจากการทำงานอาจจะเป็นเงินหรือสิ่งของ

ลูกจ้างแบ่งออกเป็น 3 ประเภท

4.1 ลูกจ้างรัฐบาล หมายถึง ข้าราชการ พนักงานเทศบาล พนักงานองค์การบริหารส่วนจังหวัด ตลอดจนลูกจ้างประจำและชั่วคราวของรัฐบาล

4.2 ลูกจ้างรัฐวิสาหกิจ หมายถึง ผู้ที่ทำงานให้กับหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ

4.3 ลูกจ้างเอกชน หมายถึง ผู้ที่ทำงานให้กับเอกชนหรือธุรกิจของเอกชน รวมทั้งผู้ที่รับจ้างทำงานบ้าน

5. การรวมกลุ่ม หมายถึง กลุ่มคนที่มาร่วมกันทำงาน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพึ่งตนเอง

และช่วยเหลือซึ่งกันและกัน สมาชิกแต่ละคน มีความเท่าเทียมกันในการกำหนดการทำงาน ทุกขั้นตอนไม่ว่าเป็นการลงทุน การขาย งานอื่น ๆ ของกิจการที่ทำ ตลอดจนการแบ่งรายได้ให้แก่ สมาชิกตามที่ตกลงกัน(การรวมกลุ่มดังกล่าว อาจจดทะเบียนจัดตั้งในรูปของสหกรณ์หรือไม่ก็ได้)

การจัดจำแนกประเภทสถานภาพการทำงาน ตั้งแต่ไตรมาสที่ 1 พ.ศ.2544 ใช้ตาม International Classification of Status in Employment, 1993(ICSE – 93) ขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ(ILO) มีสถานภาพการทำงานเพิ่มขึ้นอีก 1 กลุ่ม คือ การรวมกลุ่ม (Member of Producers' Cooperative)

ชั่วโมงทำงาน

ชั่วโมงทำงาน หมายถึง จำนวนชั่วโมงทำงานจริงทั้งหมด ในสัปดาห์แห่งการสำรวจ สำหรับบุคคลที่มีอาชีพมากกว่าหนึ่งอาชีพ ชั่วโมงทำงาน หมายถึง ยอดรวมของชั่วโมงทำงานทุกอาชีพ สำหรับผู้ที่มิมีงานประจำซึ่งไม่ได้ทำงานในสัปดาห์แห่งการสำรวจให้บันทึกจำนวนชั่วโมงเป็น 0 ชั่วโมง

การสำรวจก่อนปี พ.ศ.2544 ผู้ที่มีงานประจำซึ่งไม่ได้ทำงานในสัปดาห์แห่งการสำรวจ ให้นับจำนวนชั่วโมงทำงานปกติต่อสัปดาห์เป็นชั่วโมงทำงาน

รายได้ของลูกจ้าง

รายได้ของลูกจ้าง หมายถึง รายได้ของผู้ที่มีสถานภาพการทำงานเป็นลูกจ้าง ที่ได้รับมาจากการทำงานของอาชีพที่ทำในสัปดาห์แห่งการสำรวจ ซึ่งประกอบด้วย ค่าจ้างและผลประโยชน์ตอบแทนอื่น ๆ สำหรับลูกจ้าง

ระยะเวลาของการหางานทำ

ระยะเวลาของการหางานทำ หมายถึง ระยะเวลาที่ผู้ว่างงานได้ออกหางานทำ ให้นับตั้งแต่วันที่เริ่มหางานทำจนถึงวันสุดท้ายก่อนวันสัมภาษณ์

คาบการแฉงนับ

คาบการแฉงนับ หมายถึง ระยะเวลาที่พนักงานออกไปสัมภาษณ์บุคคลในครัวเรือน ตัวอย่าง ซึ่งโดยปกติเป็นวันที่ 1-12 ของทุกเดือน

ประเภทของครัวเรือนที่อยู่ในขอบข่ายการสำรวจ

ครัวเรือนที่อยู่ในขอบข่ายการสำรวจ แบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ

1. ครัวเรือนส่วนบุคคล ประกอบด้วย ครัวเรือนหนึ่งคน คือ บุคคลเดียวซึ่งหุงหาอาหาร และจัดหาสิ่งอุปโภคบริโภคที่จำเป็นแก่การครองชีพ โดยไม่เกี่ยวกับผู้ใด ซึ่งอาจพำนักอยู่ในเคหสถานเดียวกันหรือครัวเรือนที่มีบุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไป ร่วมกันจัดหาและใช้สิ่งอุปโภคบริโภคที่จำเป็นแก่การครองชีพร่วมกัน ครัวเรือนส่วนบุคคล อาจอาศัยอยู่ในเคหะที่เป็นเรือนไม้ ตึกแถว ห้องแถว ห้องชุด เรือแพ เป็นต้น

2. ครัวเรือนกลุ่มบุคคล

2.1 ประเภทคนงาน ได้แก่ ครัวเรือน ซึ่งประกอบด้วย บุคคลหลายคนอยู่กินร่วมกัน ในที่อยู่แห่งหนึ่ง เช่น ที่พักคนงาน เป็นต้น

2.2 ประเภทสถาบัน ซึ่งหมายถึง บุคคลหลายคนอยู่ร่วมกันในสถานที่อยู่แห่งหนึ่ง เช่น สถานที่พักกัน วัด กรมทหาร โดยไม่แยกที่อยู่ เป็นสัดส่วนเฉพาะคนหรือเฉพาะครัวเรือน นักเรียนที่อยู่ประจำที่โรงเรียนหรือหอพักนักเรียน เป็นต้น **ไม่อยู่ในคัมรวมของการสำรวจนี้**

ระดับการศึกษาที่สำเร็จ

ได้จำแนกการศึกษาตามลำดับการศึกษาที่สำเร็จ ดังนี้

1. ไม่มีการศึกษา หมายถึง บุคคลที่ไม่เคยเข้าศึกษาในโรงเรียน หรือไม่เคยได้รับการศึกษา

2. ต่ำกว่าประถมศึกษา หมายถึง บุคคลที่สำเร็จการศึกษาต่ำกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หรือชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 หรือชั้น ม.3 เดิม

3. สำเร็จประถมศึกษา หมายถึง บุคคลที่สำเร็จการศึกษาตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หรือชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 หรือชั้น ม.3 เดิมขึ้นไป แต่ไม่สำเร็จระดับการศึกษาที่สูงกว่า

4. สำเร็จมัธยมศึกษาตอนต้น หมายถึง บุคคลที่สำเร็จการศึกษาตั้งแต่ชั้น ม.3 ม.ศ.3 หรือ ม.6 เดิมขึ้นไป แต่ไม่สำเร็จระดับการศึกษาที่สูงกว่า

5. สำเร็จมัธยมศึกษาตอนปลาย

5.1 สายสามัญ หมายถึง บุคคลที่สำเร็จการศึกษาประเภทสามัญศึกษาตั้งแต่ชั้น ม.6 ม.ศ.5 หรือ ม.8 เดิมขึ้นไป แต่ไม่สำเร็จระดับการศึกษาที่สูงกว่า

5.2 อาชีวศึกษา หมายถึง บุคคลที่สำเร็จการศึกษาประเภทอาชีวศึกษาหรือวิชาชีพที่เรียนต่อจากระดับมัธยมศึกษาตอนต้นหรือเทียบเท่า โดยมีหลักสูตรไม่เกิน 3 ปี และไม่สำเร็จระดับการศึกษาที่สูงกว่า

5.3 วิชาการศึกษา หมายถึง บุคคลที่สำเร็จการศึกษาประเภทวิชาการศึกษา(การฝึกหัดครู) ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่าขึ้นไป แต่ไม่สำเร็จระดับการศึกษาที่สูงกว่า

6. อุดมศึกษา

6.1 สายวิชาการ หมายถึง บุคคลที่สำเร็จการศึกษา ประเภทสามัญศึกษาหรือสายวิชาการ โดยได้รับวุฒิปริญญาตรี บอนุปริญญาตรี โท เอก

6.2 สายวิชาชีพ หมายถึง บุคคลที่สำเร็จการศึกษา ประเภทอาชีวศึกษาหรือสายวิชาชีพที่ได้รับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงหรือเทียบเท่าอนุปริญญา ปริญญาตรี

6.3 สายวิชาการศึกษา หมายถึง บุคคลที่สำเร็จการศึกษา ประเภทวิชาการศึกษา และได้รับประกาศนียบัตรระดับอนุปริญญา ปริญญาตรี

7. อาชีวศึกษาระยะสั้น หมายถึง บุคคลที่สำเร็จการศึกษา หรือการฝึกอบรมประเภทอาชีวศึกษาที่มีหลักสูตรไม่เกิน 1 ปี และได้รับประกาศนียบัตรหรือใบรับรองเมื่อสำเร็จการศึกษา พื้นความรู้ของผู้เข้าเรียนได้กำหนดให้แตกต่างตามวิชาเฉพาะแต่ละอย่างที่เรียน แต่อย่างต่ำต้องจบประถมศึกษาปีที่ 4 หรือเทียบเท่า

8. อื่น ๆ หมายถึง บุคคลที่สำเร็จการศึกษาที่ไม่สามารถเทียบชั้นได้

ผู้เสมือนว่างงาน

ผู้เสมือนว่างงาน หมายถึง ผู้ทำงานน้อยกว่า 4 ชั่วโมงต่อวัน โดยคิดจากผู้ที่อยู่ในภาคเกษตร ทำงานน้อยกว่า 20 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ และผู้ที่ยอยู่นอกภาคเกษตร ทำงานน้อยกว่า 24 ชั่วโมงต่อสัปดาห์

สรุปผลการสำรวจ

รายงานนี้เสนอผลการสำรวจภาวะการทำงานของประชากรจังหวัดชุมพร โดยดำเนินการปฏิบัติงานเก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างวันที่ 1- 12 ของเดือนเมษายน พฤษภาคม และมิถุนายน พ.ศ. 2566 ซึ่งเป็นการสำรวจไตรมาสที่ 2 ของปี ผลการสำรวจทำให้ทราบถึงภาวะการทำงาน การว่างงาน และลักษณะที่สำคัญบางประการของกำลังแรงงานในจังหวัดชุมพร ระหว่างเดือนเมษายน - มิถุนายน พ.ศ. 2566

อนึ่ง จำนวนประชากรที่ใช้เป็นฐานในการประมาณผลตามระเบียบวิธีการสุ่มตัวอย่างสำหรับโครงการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร ตั้งแต่ไตรมาสที่ 1 พ.ศ. 2557 เป็นต้นมานั้น ได้มีการเปลี่ยนแปลงเพื่อให้สอดคล้องกับจำนวนประชากรที่ใช้ในการวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ซึ่งได้จากการคาดประมาณประชากรของประเทศไทย พ.ศ. 2553-2583 ที่จัดทำขึ้นใหม่โดยสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

1. ลักษณะของกำลังแรงงาน

ผลการสำรวจภาวะการทำงานของประชากรของจังหวัดชุมพร ระหว่างเดือนเมษายน - มิถุนายน พ.ศ. 2566 พบว่า จังหวัดชุมพรมีผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงานทั้งสิ้นประมาณ 280,272 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 69.9 ของผู้มีอายุ 15 ปีขึ้นไป ประกอบด้วยผู้มีงานทำประมาณ 278,921 คน คิดเป็นร้อยละ 69.6 ผู้ว่างงานประมาณ 1,351 คน คิดเป็นอัตราการว่างงาน ร้อยละ 0.5 สำหรับไตรมาสนี้ไม่มีผู้รอฤดูกาล

ส่วนผู้ที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน มีประมาณ 120,770 คน หรือร้อยละ 30.1 ของผู้ที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไปทั้งหมด ซึ่งประกอบด้วยทำงานบ้าน 52,093 คน คิดเป็นร้อยละ 13.0 เรียนหนังสือ 31,434 คน คิดเป็นร้อยละ 7.8 เด็ก/ชรา/ป่วย/พิการจนไม่สามารถทำงานได้ ประมาณ 32,080 คน คิดเป็นร้อยละ 8.0 และอื่น ๆ 5,163 คน คิดเป็นร้อยละ 1.3

ตาราง ก จำนวนและร้อยละของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป จำแนกตามสถานภาพแรงงานและเพศ

หน่วย : คน

สถานภาพแรงงาน	รวม		ชาย		หญิง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ประชากรอายุ 15 ปี ขึ้นไป	401,042	100.0	193,165	100.0	207,877	100.0
กำลังแรงงานรวม	280,272	69.9	164,141	85.0	116,131	55.9
1. กำลังแรงงานปัจจุบัน	280,272	69.9	164,141	85.0	116,131	55.9
1.1 ผู้มีงานทำ	278,921	69.6	162,871	84.3	116,050	55.8
1.2 ผู้ว่างงาน	1,351	0.3	1,270	0.7	81	0.1
2. กำลังแรงงานที่รอฤดูกาล	-	-	-	-	-	-
ผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน	120,770	30.1	29,024	15.0	91,746	44.1
1. ทำงานบ้าน	52,093	13.0	1,618	0.8	50,475	24.3
2. เรียนหนังสือ	31,434	7.8	12,453	6.5	18,981	9.1
3. เด็ก/ชรา/ป่วย/พิการ จนไม่สามารถทำงานได้	32,080	8.0	12,036	6.2	20,044	9.6
4. อื่น ๆ	5,163	1.3	2,917	1.5	2,246	1.1
อัตราการว่างงาน		0.5		0.8		0.1

หมายเหตุ : อัตราการว่างงาน : $\frac{\text{ผู้ว่างงาน}}{\text{ผู้อยู่ในกำลังแรงงานรวม}} \times 100$

: - ไม่มีข้อมูล

2. การมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน

อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานหรือร้อยละของประชากรที่อยู่ในกำลังแรงงาน (รวมกำลังแรงงานที่รอฤดูกาลด้วย) ต่อประชากรที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไปทั้งหมด พบว่า การมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานของประชากรจังหวัดชุมพร ร้อยละ 69.9 ซึ่งเพศชายมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานมากกว่าเพศหญิง คือ ร้อยละ 85.0 และร้อยละ 55.9 ตามลำดับ

3. กำลังแรงงานที่เป็นผู้มีงานทำ

3.1 อาชีพ

ผู้มีงานทำส่วนใหญ่ทำงานเป็นผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือในด้านการเกษตร ป่าไม้ และประมง มากที่สุด ประมาณ 124,462 คน คิดเป็นร้อยละ 44.6 โดยชาย

มีสัดส่วนมากกว่าหญิง (ร้อยละ 49.5 และร้อยละ 37.8) รองลงมา คือ ผู้ประกอบอาชีพงานพื้นฐาน ประมาณ 46,581 คน หรือร้อยละ 16.7 โดยชายมีสัดส่วนมากกว่าหญิง (ร้อยละ 17.8 และร้อยละ 15.1) พนักงานบริการและผู้จำหน่ายสินค้า มีประมาณ 43,151 คน คิดเป็นร้อยละ 15.5 โดยสัดส่วนของหญิงสูงกว่าชาย (ร้อยละ 23.0 และร้อยละ 10.1) ช่างฝีมือและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง ประมาณ 21,451 คน หรือร้อยละ 7.7 โดยชายมีสัดส่วนการทำงานสูงกว่าหญิง (ร้อยละ 9.7 และร้อยละ 4.9)

ตาราง ข จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามอาชีพและเพศ

หน่วย : คน

อาชีพ	รวม		ชาย		หญิง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ยอดรวม	278,921	100.0	162,871	100.0	116,050	100.0
1. ผู้จัดการ ข้าราชการระดับอาวุโส และผู้บัญญัติกฎหมาย	5,648	2.0	3,687	2.3	1,961	1.7
2. ผู้ประกอบวิชาชีพด้านต่างๆ	12,022	4.3	3,151	1.9	8,871	7.6
3. เจ้าหน้าที่เทคนิคและผู้ประกอบวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับด้านต่างๆ	6,605	2.4	2,838	1.8	3,767	3.2
4. เสมียน	8,986	3.2	2,270	1.4	6,716	5.8
5. พนักงานบริการและผู้จำหน่ายสินค้า	43,151	15.5	16,500	10.1	26,651	23.0
6. ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือในด้านการเกษตร ป่าไม้และประมง	124,462	44.6	80,618	49.5	43,844	37.8
7. ช่างฝีมือ และผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง	21,451	7.7	15,818	9.7	5,633	4.9
8. ผู้ควบคุมเครื่องจักรโรงงานและเครื่องจักร และผู้ปฏิบัติงานด้านการประกอบ	10,015	3.6	8,937	5.5	1,078	0.9
9. ผู้ประกอบอาชีพงานพื้นฐาน	46,581	16.7	29,052	17.8	17,529	15.1
10. คนงานซึ่งมิได้จำแนกไว้ในหมวดอื่น	-	-	-	-	-	-

หมายเหตุ : - ไม่มีข้อมูล

3.2 อุตสาหกรรม

เมื่อพิจารณาถึงประเภทอุตสาหกรรมของผู้มีงานทำจากตาราง ค พบว่า เกินครึ่งหรือร้อยละ 53.3 เป็นผู้มีงานทำในภาคเกษตรกรรม และนอกภาคเกษตร ร้อยละ 46.7 ส่วนใหญ่ทำงานในสาขา การขายส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และ จักรยานยนต์ มีประมาณ 43,592 คน คิดเป็นร้อยละ 15.6 รองลงมา คือ การผลิต ประมาณ 20,032 คน หรือร้อยละ 7.2 ที่พักรวมและบริการด้านอาหาร ประมาณ 16,426 คน คิดเป็นร้อยละ 5.9 ก่อสร้าง ประมาณ 12,073 คน หรือร้อยละ 4.3

การบริหารราชการ การป้องกันประเทศและการ ประกันสังคมภาคบังคับ มีประมาณ 8,864 คน หรือร้อยละ 3.2 การศึกษา ประมาณ 7,121 คน หรือร้อยละ 2.5 กิจกรรมด้านสุขภาพและงานสังคม สงเคราะห์ ประมาณ 5,224 คน หรือร้อยละ 1.9 กิจกรรมบริการด้านอื่นๆ ประมาณ 4,596 คน หรือ ร้อยละ 1.6 การขนส่ง และสถานที่เก็บสินค้า ประมาณ 4,492 คน หรือร้อยละ 1.6 กิจกรรมทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ และเทคนิค ประมาณ 3,067 คน หรือ ร้อยละ 1.1 ส่วนที่เหลือกระจายอยู่ในอุตสาหกรรม ประเภทอื่นๆ อีกร้อยละ 1.8

ตาราง ค จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามอุตสาหกรรมและเพศ

หน่วย : คน

อุตสาหกรรม	รวม		ชาย		หญิง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ยอดรวม	278,921	100.0	162,871	100.0	116,050	100.0
- ภาคเกษตรกรรม	148,576	53.3	96,831	59.5	51,745	44.6
1. เกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง	148,576	53.3	96,831	59.5	51,745	44.6
- นอกภาคเกษตรกรรม	130,345	46.7	66,040	40.5	64,305	55.4
1. การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	-	-	-	-	-	-
2. การผลิต	20,032	7.2	10,487	6.4	9,545	8.2
3. ไฟฟ้า ก๊าซ ioni และระบบปรับอากาศ	552	0.2	374	0.2	178	0.2
4. การจัดหา การจัดการและการบำบัดน้ำเสีย ของเสียและสิ่งปฏิกูล	143	0.1	143	0.1	-	-
5. การก่อสร้าง	12,073	4.3	11,033	6.8	1,040	0.9
6. การขายส่ง และการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์	43,592	15.6	22,203	13.6	21,389	18.4
7. การขนส่ง และสถานที่เก็บสินค้า	4,492	1.6	4,093	2.5	399	0.3
8. ที่พักรวมและบริการด้านอาหาร	16,426	5.9	4,358	2.7	12,068	10.4
9. ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	602	0.2	305	0.2	297	0.3
10. กิจการทางการเงินและการประกันภัย	2,129	0.8	1,060	0.6	1,069	0.9
11. กิจกรรมอสังหาริมทรัพย์	231	0.1	176	0.1	55	0.1
12. กิจกรรมทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ และเทคนิค	3,067	1.1	1,569	1.0	1,498	1.3
13. กิจกรรมการบริหารและการบริการสนับสนุน	305	0.1	305	0.2	-	-
14. การบริหารราชการ การป้องกันประเทศ และการประกันสังคมภาคบังคับ	8,864	3.2	5,153	3.2	3,711	3.2
15. การศึกษา	7,121	2.5	1,515	0.9	5,606	4.8
16. กิจกรรมด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์	5,224	1.9	1,298	0.8	3,926	3.4
17. ศิลปะ ความบันเทิง และนันทนาการ	533	0.2	191	0.1	342	0.3
18. กิจกรรมบริการด้านอื่น ๆ	4,596	1.6	1,777	1.1	2,819	2.4
19. กิจกรรมการจ้างงานในครัวเรือนส่วนบุคคล กิจกรรม การผลิตสินค้า และบริการที่ทำขึ้นเองเพื่อใช้ใน ครัวเรือน ซึ่งไม่สามารถจำแนกกิจกรรมได้อย่างชัดเจน	363	0.1	-	-	363	0.3
20. กิจกรรมขององค์การระหว่างประเทศและภาคีสมาชิก	-	-	-	-	-	-
21. ไม่ทราบ	-	-	-	-	-	-

หมายเหตุ : - ไม่มีข้อมูล

0.0 ข้อมูลมีน้อย

เมื่อพิจารณาระดับการศึกษาที่สำเร็จจาก ตาราง ง พบว่า ผู้มีงานทำจบการศึกษาระดับ มหาวิทยาลัย ประมาณ 59,970 คน คิดเป็นร้อยละ 21.5 โดยหญิงมีสัดส่วนมากกว่าชาย (ร้อยละ 25.9 และร้อยละ 18.4) ระดับประถมศึกษา ประมาณ 58,175 คน คิดเป็นร้อยละ 20.9 โดยชายมีสัดส่วน มากกว่าหญิง (ร้อยละ 22.9 และร้อยละ 17.9) ระดับ มัธยมศึกษาตอนต้น ประมาณ 55,070 คน คิดเป็น ร้อยละ 19.7 โดยชายมีสัดส่วนมากกว่าหญิง (ร้อยละ

21.7 และร้อยละ 17.0) ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ประมาณ 54,672 คน คิดเป็นร้อยละ 19.6 โดยชาย มีสัดส่วนมากกว่าหญิง (ร้อยละ 21.1 และร้อยละ 17.5) ระดับต่ำกว่าประถมศึกษา ประมาณ 43,011 คน คิดเป็นร้อยละ 15.4 โดยหญิงมีสัดส่วนมากกว่าชาย (ร้อยละ 18.0 และร้อยละ 13.6) และไม่มีการศึกษา ประมาณ 6,378 คน คิดเป็นร้อยละ 2.3 โดยหญิง มีสัดส่วนมากกว่าชาย (ร้อยละ 3.1 และร้อยละ 1.7)

ตาราง ง จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามระดับการศึกษาที่สำเร็จและเพศ

หน่วย : คน

ระดับการศึกษาที่สำเร็จ	รวม		ชาย		หญิง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ยอดรวม	278,921	100.0	162,871	100.0	116,050	100.0
1. ไม่มีการศึกษา	6,378	2.3	2,797	1.7	3,581	3.1
2. ต่ำกว่าประถมศึกษา	43,011	15.4	22,125	13.6	20,886	18.0
3. ประถมศึกษา	58,175	20.9	37,402	22.9	20,773	17.9
4. มัธยมศึกษาตอนต้น	55,070	19.7	35,317	21.7	19,753	17.0
5. มัธยมศึกษาตอนปลาย	54,672	19.6	34,378	21.1	20,294	17.5
5.1 สายสามัญ	42,258	15.1	26,674	16.4	15,584	13.4
5.2 สายอาชีวศึกษา	12,414	4.5	7,704	4.7	4,710	4.1
5.3 สายวิชาการศึกษา	-	-	-	-	-	-
6. มหาวิทยาลัย	59,970	21.5	29,888	18.4	30,082	25.9
6.1 สายวิชาการ	37,765	13.5	18,325	11.3	19,440	16.7
6.2 สายวิชาชีพ	14,740	5.3	9,529	5.9	5,211	4.5
6.3 สายวิชาการศึกษา	7,465	2.7	2,034	1.2	5,431	4.7
7. อื่นๆ	-	-	-	-	-	-
8. ไม่ทราบ	1,645	0.6	964	0.6	681	0.6

หมายเหตุ : - ไม่มีข้อมูล

3.4 สถานภาพการทำงาน

ในจำนวนผู้มีงานทำทั้งสิ้นประมาณ 278,921 คน เมื่อพิจารณาถึงสถานภาพการทำงาน ผลการสำรวจครั้งนี้ พบว่า ผู้ที่ทำงานส่วนตัว มีจำนวนสูงสุด ประมาณ 107,637 คน คิดเป็น ร้อยละ 38.6 โดยชายมีสัดส่วนมากกว่าหญิง (ร้อยละ 41.0 และร้อยละ 35.2) รองลงมาเป็นลูกจ้างเอกชน ประมาณ 86,761 คน คิดเป็นร้อยละ 31.1 ผู้ที่ช่วย

ธุรกิจในครัวเรือน มีประมาณ 54,524 คน คิดเป็น ร้อยละ 19.5 ลูกจ้างรัฐบาล มีจำนวนประมาณ 21,340 คน คิดเป็นร้อยละ 7.7 และผู้ที่มีสถานภาพการทำงานเป็นนายจ้างมีจำนวนต่ำสุด ประมาณ 8,659 คน คิดเป็น ร้อยละ 3.1

ตาราง จ จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามสถานภาพการทำงานและเพศ

หน่วย : คน

สถานภาพการทำงาน	รวม		ชาย		หญิง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ยอดรวม	278,921	100.0	162,871	100.0	116,050	100.0
1. นายจ้าง	8,659	3.1	5,438	3.3	3,221	2.8
2. ลูกจ้างรัฐบาล	21,340	7.7	8,680	5.3	12,660	10.9
3. ลูกจ้างเอกชน	86,761	31.1	52,053	32.0	34,708	29.9
4. ทำงานส่วนตัว	107,637	38.6	66,753	41.0	40,884	35.2
5. ช่วยธุรกิจครัวเรือน	54,524	19.5	29,947	18.4	24,577	21.2
6. การรวมกลุ่ม	-	-	-	-	-	-

หมายเหตุ : - ไม่มีข้อมูล

3.5 ชั่วโมงการทำงานต่อสัปดาห์

ในจำนวนผู้มีงานทำทั้งหมดเป็นผู้ที่ทำงาน 40 - 49 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ สูงสุดมีประมาณ 127,230 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 45.6 รองลงมา คือ ผู้ที่ทำงาน 35 - 39 ชั่วโมง มีประมาณ 57,005 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 20.4 ผู้ที่ทำงาน 30 - 34 ชั่วโมง ประมาณ 31,672 คน หรือร้อยละ 11.4 ผู้ที่ทำงาน 50 ชั่วโมงขึ้นไปมีประมาณ 28,333 คน หรือคิดเป็น

ร้อยละ 10.2 ผู้ที่ทำงาน 20 - 29 ชั่วโมง ประมาณ 26,486 คน หรือร้อยละ 9.5 ผู้ที่ทำงาน 10 - 19 ชั่วโมง ประมาณ 6,758 คน หรือร้อยละ 2.4 ผู้ที่ทำงานน้อยกว่า 1 ชั่วโมง มีประมาณ 849 คน หรือร้อยละ 0.3 และผู้ที่ทำงาน 1 - 9 ชั่วโมง ต่อสัปดาห์ มีประมาณ 588 คน หรือร้อยละ 0.2

ตาราง ฉ จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามชั่วโมงการทำงานต่อสัปดาห์และเพศ

หน่วย : คน

ชั่วโมงการทำงานต่อสัปดาห์	รวม		ชาย		หญิง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ยอดรวม	278,921	100.0	162,871	100.0	116,050	100.0
1. น้อยกว่า 1 ชั่วโมง	849	0.3	315	0.2	534	0.5
2. 1 - 9 ชั่วโมง	588	0.2	199	0.1	389	0.3
3. 10 - 19 ชั่วโมง	6,758	2.4	3,439	2.1	3,319	2.8
4. 20 - 29 ชั่วโมง	26,486	9.5	14,888	9.1	11,598	10.0
5. 30 - 34 ชั่วโมง	31,672	11.4	19,158	11.8	12,514	10.8
6. 35 - 39 ชั่วโมง	57,005	20.4	31,335	19.2	25,670	22.1
7. 40 - 49 ชั่วโมง	127,230	45.6	77,820	47.8	49,410	42.6
8. 50 ชั่วโมงขึ้นไป	28,333	10.2	15,717	9.7	12,616	10.9

4. การว่างงาน

ในส่วนของจังหวัดชุมพรไตรมาสที่ 2 ปี 2566 มีผู้ว่างงานทั้งสิ้น 1,351 คน เป็นชาย 1,270 คน คิดเป็นร้อยละ 94.0 หญิง 81 คน คิดเป็นร้อยละ 6.0 ของผู้ว่างงาน และมีอัตรา

การว่างงานที่วัดจากกำลังแรงงานรวม ร้อยละ 0.5 โดยชายมีอัตราการว่างงาน ร้อยละ 0.8 และหญิง ร้อยละ 0.1

ตาราง ข จำนวนและอัตราการว่างงานของประชากร จำแนกตามเพศ

หน่วย : คน

เพศ	ผู้อยู่ในกำลังแรงงาน	ผู้ว่างงาน	
		จำนวน	อัตราการว่างงาน
กำลังแรงงานรวม	280,272	1,351	0.5
ชาย	164,141	1,270	0.8
หญิง	116,131	81	0.1

หมายเหตุ : อัตราการว่างงาน = $\frac{\text{ผู้ว่างงาน}}{\text{ผู้อยู่ในกำลังแรงงานรวม}} \times 100$

เมื่อเปรียบเทียบอัตราการว่างงานตั้งแต่ ปี 2562 – 2566 ของไตรมาสที่ 2 พบว่า ปี 2565 มีอัตราการว่างงานสูงสุดถึง ร้อยละ 0.8 รองลงมา ปี 2566 มีอัตราการว่างงานร้อยละ 0.5 ปี 2563

มีอัตราการว่างงาน ร้อยละ 0.4 ปี 2564 มีอัตราการว่างงาน ร้อยละ 0.3 ส่วนปี 2562 มีอัตราการว่างงานต่ำสุดเพียง ร้อยละ 0.2

ตาราง ข อัตราการว่างงานของประชากร ไตรมาสที่ 2 ปี 2562 – 2566

หน่วย : ร้อยละ

อัตราการว่างงาน	ปี				
	2562	2563	2564	2565	2566
ไตรมาสที่ 2	0.2	0.4	0.3	0.8	0.5

5. การเสมือนว่างงาน

จากการสำรวจข้อมูลไตรมาสที่ 2 ปี 2566 พบว่า มีผู้เสมือนว่างงานประมาณ 17,554 คน อยู่ในภาคเกษตรจำนวน 11,635 คน คิดเป็นร้อยละ 66.3 และอยู่นอกภาคเกษตรจำนวน 5,919 คน คิดเป็นร้อยละ 33.7

การที่แรงงานกลุ่มนี้ยังมีชั่วโมงการทำงาน อยู่ในระดับต่ำ สะท้อนถึงความเปราะบางของ

ตลาดแรงงานไทยที่หลายธุรกิจพยายามปรับระดับ ประคองธุรกิจไว้ ไม่เลิกจ้าง แต่ใช้วิธีลดเวลาทำงาน แรงงานกลุ่มนี้จึงอาจได้รับผลกระทบจากรายได้ที่ ลดลงตามชั่วโมงการทำงาน และหากเศรษฐกิจ พื้นตัวได้ช้า จนส่งผลให้ธุรกิจต้องปิดตัวลง กลุ่มคนที่เสมือนว่างงาน ก็จะเปลี่ยนสถานภาพเป็น ผู้ว่างงานได้

ตารางที่ ๓ จำนวนและร้อยละของผู้เสมือนว่างงาน จำแนกตามภาคอุตสาหกรรม และเพศ

หน่วย : คน

อุตสาหกรรม	รวม		ชาย		หญิง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ยอดรวม	17,554	100.0	10,297	100.0	7,257	100.0
1. ภาคเกษตร	11,635	66.3	6,898	67.0	4,737	65.3
2. นอกภาคเกษตร	5,919	33.7	3,399	33.0	2,520	34.7

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
ระเบียบวิธี

ภาคผนวก ก

ระเบียบวิธี

1. วิธีการสำรวจ

การสำรวจนี้คัมรวมครัวเรือนส่วนบุคคลและครัวเรือนกลุ่มบุคคลประเภทครัวเรือนคนงานที่อยู่ในเขตเทศบาลและนอกเขตเทศบาลทุกจังหวัดทั่วประเทศ ยกเว้น ครัวเรือนชาวต่างชาติที่ทำงานในสถานทูตหรือองค์การระหว่างประเทศที่มีเอกสิทธิ์ทางการทูต

ในการสำรวจแต่ละเดือนได้ดำเนินการสำรวจทั่วประเทศทุกจังหวัด โดยใช้แผนการสุ่มตัวอย่างแบบ Stratified Two-stage Sampling โดยหน่วยตัวอย่างขั้นที่ 1 คือ เขตแฉงนับ(Enumeration Area : EA) ซึ่งมีจำนวน 1,990 EA ตัวอย่าง จากจำนวนทั้งสิ้น 127,460 EA และหน่วยตัวอย่างขั้นที่ 2 คือ ครัวเรือน ซึ่งมีจำนวนครัวเรือนที่เป็นตัวอย่างทั้งสิ้น 27,960 ครัวเรือน หรือคิดเป็นจำนวนประชากรที่ตกเป็นตัวอย่างประมาณ 95,064 คน ซึ่งขนาดตัวอย่างในแต่ละเดือนดังกล่าวสามารถนำเสนอข้อมูลในระดับภาคและประเทศ จำแนกเขตการปกครอง แต่ไม่เพียงพอที่จะนำเสนอข้อมูลในระดับจังหวัดหรือพื้นที่ย่อยกว่านี้ ฉะนั้นเพื่อให้สามารถนำเสนอผลของข้อมูลในระดับจังหวัดได้ จึงได้ใช้ข้อมูลของการสำรวจในแต่ละเดือน 3 เดือนที่ติดต่อกันมารวมกันเพื่อให้ได้ขนาดตัวอย่างเพียงพอ และทำการประมาณค่าข้อมูลยอดรวมของจังหวัดต่อไป เช่น กรณีสรุปรายงานผลการสำรวจในไตรมาสที่ 2 ของปี 2566 ก็ได้นำข้อมูลของเดือนเมษายน พฤษภาคม และมิถุนายน พ.ศ. 2566 มารวมกัน เป็นต้น

สำหรับขนาดตัวอย่างของจังหวัดชุมพรใช้หน่วยตัวอย่างขั้นที่หนึ่ง จำนวน 66 EA หน่วยตัวอย่างขั้นที่สองจำนวน 1,056 ครัวเรือนตัวอย่าง

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลใช้วิธีการสัมภาษณ์หัวหน้าครัวเรือนหรือสมาชิกในครัวเรือนตัวอย่าง โดยเจ้าหน้าที่ของสำนักงานสถิติจังหวัด โดยเจ้าหน้าที่ผู้ทำการสัมภาษณ์ทุกคนจะมีคู่มือการปฏิบัติงาน การเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับใช้ในการปฏิบัติงาน ทั้งนี้เพื่อให้ทุกคนปฏิบัติงานไปในทางเดียวกัน

ส่วนการประมวลผลข้อมูลนั้นดำเนินการในส่วนกลางตามหลักวิชาสถิติ โดยนำข้อมูลที่ได้จากครัวเรือนตัวอย่างมาประมาณค่า โดยการถ่วงน้ำหนัก (Weighty) ซึ่งค่าน้ำหนักจะได้จากสูตรในการประมาณค่าที่เหมาะสมกับวิธีการเลือกตัวอย่าง เพื่อให้ได้ค่าประมาณของประชากรในแต่ละจังหวัดใกล้เคียงกับค่าที่แท้จริง

2. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การสำรวจได้ดำเนินการพร้อมกันทั่วประเทศ ในระหว่างวันที่ 1-12 ของเดือนเมษายน-มิถุนายน พ.ศ. 2566 สำหรับวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลใช้การสัมภาษณ์หัวหน้าครัวเรือนหรือสมาชิกในครัวเรือนที่ตกเป็นตัวอย่าง โดยพนักงานสัมภาษณ์ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ ซึ่งมีประสบการณ์ในการสำรวจและพนักงานสัมภาษณ์ทุกคนจะมีคู่มือการปฏิบัติงานเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อใช้ในการปฏิบัติงานให้เป็นแนวทางเดียวกัน

3. การปิดตัวเลข

ในตารางสถิติ ผลรวมของแต่ละจำนวนอาจไม่เท่ากับยอดรวม เนื่องจากข้อมูลแต่ละจำนวนได้มีการปิดเศษเป็นหลักพัน โดยอิสระจากกัน

ภาคผนวก ข

ตารางสถิติ

ตารางสถิติ

	หน้า
ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป จำแนกตามสถานภาพแรงงานและเพศ	20
ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป จำแนกตามระดับการศึกษา ที่สำเร็จและเพศ	21
ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามอาชีพและเพศ	22
ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามอุตสาหกรรมและเพศ	23
ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามสถานภาพการทำงานและเพศ	24
ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามชั่วโมงการทำงานต่อสัปดาห์และเพศ	25
ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามระดับการศึกษาที่สำเร็จและเพศ	26
ตารางที่ 8 จำนวนและร้อยละของผู้เสมือนว่างงาน จำแนกตามภาคอุตสาหกรรมและเพศ	27

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป จำแนกตามสถานภาพแรงงานและเพศ

หน่วย : คน

สถานภาพแรงงาน	รวม	ชาย	หญิง
	จำนวน		
ประชากรอายุ 15 ปี ขึ้นไป	401,042	193,165	207,877
กำลังแรงงานรวม	280,272	164,141	116,131
1. กำลังแรงงานปัจจุบัน	280,272	164,141	116,131
1.1 ผู้มีงานทำ	278,921	162,871	116,050
1.2 ผู้ว่างงาน	1,351	1,270	81
2. กำลังแรงงานที่รอฤดูกาล	-	-	-
ผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน	120,770	29,024	91,746
1. ทำงานบ้าน	52,093	1,618	50,475
2. เรียนหนังสือ	31,434	12,453	18,981
3. เด็ก/ชรา/ป่วย/พิการ			
จนไม่สามารถทำงานได้	32,080	12,036	20,044
4. อื่นๆ	5,163	2,917	2,246
	ร้อยละ		
ประชากรอายุ 15 ปี ขึ้นไป	100.0	100.0	100.0
กำลังแรงงานรวม	69.9	85.0	55.9
1. กำลังแรงงานปัจจุบัน	69.9	85.0	55.9
1.1 ผู้มีงานทำ	69.6	84.3	55.8
1.2 ผู้ว่างงาน	0.3	0.7	0.1
2. กำลังแรงงานที่รอฤดูกาล	-	-	-
ผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน	30.1	15.0	44.1
1. ทำงานบ้าน	13.0	0.8	24.3
2. เรียนหนังสือ	7.8	6.5	9.1
3. เด็ก/ชรา/ป่วย/พิการ			
จนไม่สามารถทำงานได้	8.0	6.2	9.6
4. อื่นๆ	1.3	1.5	1.1
อัตราการว่างงาน	0.5	0.8	0.1

หมายเหตุ : - ไม่มีข้อมูล

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป จำแนกตามระดับการศึกษาที่สำเร็จและเพศ

หน่วย : คน

ระดับการศึกษาที่สำเร็จ	รวม	ชาย	หญิง
		จำนวน	
ยอดรวม	401,042	193,165	207,877
1. ไม่มีการศึกษา	11,704	4,170	7,534
2. ต่ำกว่าประถมศึกษา	78,522	29,747	48,775
3. ประถมศึกษา	79,477	40,501	38,976
4. มัธยมศึกษาตอนต้น	86,736	46,312	40,424
5. มัธยมศึกษาตอนปลาย	71,118	39,231	31,887
5.1 สายสามัญ	55,871	30,805	25,066
5.2 สายอาชีวศึกษา	15,247	8,426	6,821
5.3 สายวิชาการศึกษา	-	-	-
6. มหาวิทยาลัย	71,839	32,240	39,599
6.1 สายวิชาการ	45,934	19,594	26,340
6.2 สายวิชาชีพ	16,455	10,115	6,340
6.3 สายวิชาการศึกษา	9,450	2,531	6,919
7. อื่นๆ	-	-	-
8. ไม่ทราบ	1,646	964	682
		ร้อยละ	
ยอดรวม	100.0	100.0	100.0
1. ไม่มีการศึกษา	2.9	2.1	3.7
2. ต่ำกว่าประถมศึกษา	19.6	15.4	23.5
3. ประถมศึกษา	19.8	21.0	18.7
4. มัธยมศึกษาตอนต้น	21.6	24.0	19.5
5. มัธยมศึกษาตอนปลาย	17.7	20.3	15.3
5.1 สายสามัญ	13.9	15.9	12.0
5.2 สายอาชีวศึกษา	3.8	4.4	3.3
5.3 สายวิชาการศึกษา	-	-	-
6. มหาวิทยาลัย	18.0	16.7	19.0
6.1 สายวิชาการ	11.5	10.2	12.7
6.2 สายวิชาชีพ	4.1	5.2	3.0
6.3 สายวิชาการศึกษา	2.4	1.3	3.3
7. อื่นๆ	-	-	-
8. ไม่ทราบ	0.4	0.5	0.3

หมายเหตุ : - ไม่มีข้อมูล

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามอาชีพและเพศ

อาชีพ	รวม	หน่วย : คน	
		ชาย	หญิง
		จำนวน	
ยอดรวม	278,921	162,871	116,050
1. ผู้จัดการ ข้าราชการระดับอาวุโส และผู้บัญญัติกฎหมาย	5,648	3,687	1,961
2. ผู้ประกอบวิชาชีพด้านต่าง ๆ	12,022	3,151	8,871
3. เจ้าหน้าที่เทคนิคและผู้ประกอบวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับด้านต่าง ๆ	6,605	2,838	3,767
4. เสมียน	8,986	2,270	6,716
5. พนักงานบริการและผู้จำหน่ายสินค้า	43,151	16,500	26,651
6. ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือในด้านการเกษตร ป่าไม้ และประมง	124,462	80,618	43,844
7. ช่างฝีมือและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง	21,451	15,818	5,633
8. ผู้ควบคุมเครื่องจักรโรงงานและเครื่องจักร และผู้ปฏิบัติงานด้านการประกอบ	10,015	8,937	1,078
9. ผู้ประกอบอาชีพงานพื้นฐาน	46,581	29,052	17,529
10. คนงานซึ่งมิได้จำแนกไว้ในหมวดอื่น	-	-	-
		ร้อยละ	
ยอดรวม	100.0	100.0	100.0
1. ผู้จัดการ ข้าราชการระดับอาวุโส และผู้บัญญัติกฎหมาย	2.0	2.3	1.7
2. ผู้ประกอบวิชาชีพด้านต่าง ๆ	4.3	1.9	7.6
3. เจ้าหน้าที่เทคนิคและผู้ประกอบวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับด้านต่าง ๆ	2.4	1.8	3.2
4. เสมียน	3.2	1.4	5.8
5. พนักงานบริการและผู้จำหน่ายสินค้า	15.5	10.1	23.0
6. ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือในด้านการเกษตร ป่าไม้ และประมง	44.6	49.5	37.8
7. ช่างฝีมือและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง	7.7	9.7	4.9
8. ผู้ควบคุมเครื่องจักรโรงงานและเครื่องจักร และผู้ปฏิบัติงานด้านการประกอบ	3.6	5.5	0.9
9. ผู้ประกอบอาชีพงานพื้นฐาน	16.7	17.8	15.1
10. คนงานซึ่งมิได้จำแนกไว้ในหมวดอื่น	-	-	-

หมายเหตุ : - ไม่มีข้อมูล

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามอุตสาหกรรมและเพศ

		หน่วย : คน		
อุตสาหกรรม	รวม	ชาย	หญิง	
		จำนวน		
ยอดรวม	278,921	162,871	116,050	
1. เกษตรกรรม การป่าไม้และการประมง	148,576	96,831	51,745	
2. การทำเหมืองแร่ และเหมืองหิน	-	-	-	
3. การผลิต	20,032	10,487	9,545	
4. ไฟฟ้า ก๊าซ ไอน้ำ และระบบปรับอากาศ	552	374	178	
5. การจัดหา การจัดการและการบำบัดน้ำเสีย ของเสีย และสิ่งปฏิกูล	143	143	-	
6. การก่อสร้าง	12,073	11,033	1,040	
7. การขายส่ง และการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยายนต์	43,592	22,203	21,389	
8. การขนส่ง และสถานที่เก็บสินค้า	4,492	4,093	399	
9. ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร	16,426	4,358	12,068	
10. ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	602	305	297	
11. กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย	2,129	1,060	1,069	
12. กิจกรรมอสังหาริมทรัพย์	231	176	55	
13. กิจกรรมทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ และเทคนิค	3,067	1,569	1,498	
14. กิจกรรมการบริหารและการบริการสนับสนุน	305	305	-	
15. การบริหารราชการ การป้องกันประเทศ และการประกันสังคมภาคบังคับ	8,864	5,153	3,711	
16. การศึกษา	7,121	1,515	5,606	
17. กิจกรรมด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์	5,224	1,298	3,926	
18. ศิลปะ ความบันเทิง และนันทนาการ	533	191	342	
19. กิจกรรมบริการด้านอื่น ๆ	4,596	1,777	2,819	
20. กิจกรรมการจ้างงานในครัวเรือนส่วนบุคคล กิจกรรมการผลิตสินค้าและบริการที่ทำขึ้นเองเพื่อใช้ในครัวเรือน ซึ่งไม่สามารถจำแนกกิจกรรมได้อย่างชัดเจน	363	-	363	
21. กิจกรรมขององค์การระหว่างประเทศและภาคีสมาชิก	-	-	-	
22. ไม่ทราบ	-	-	-	
		ร้อยละ		
ยอดรวม	100.0	100.0	100.0	
1. เกษตรกรรม การป่าไม้และการประมง	53.3	59.5	44.6	
2. การทำเหมืองแร่ และเหมืองหิน	-	-	-	
3. การผลิต	7.2	6.4	8.2	
4. ไฟฟ้า ก๊าซ ไอน้ำและระบบปรับอากาศ	0.2	0.2	0.2	
5. การจัดหา การจัดการและการบำบัดน้ำเสีย ของเสีย และสิ่งปฏิกูล	0.1	0.1	-	
6. การก่อสร้าง	4.3	6.8	0.9	
7. การขายส่ง และการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยายนต์	15.6	13.6	18.4	
8. การขนส่ง และสถานที่เก็บสินค้า	1.6	2.5	0.3	
9. ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร	5.9	2.7	10.4	
10. ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	0.2	0.2	0.3	
11. กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย	0.8	0.6	0.9	
12. กิจกรรมอสังหาริมทรัพย์	0.1	0.1	0.1	
13. กิจกรรมทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ และเทคนิค	1.1	1.0	1.3	
14. กิจกรรมการบริหารและการบริการสนับสนุน	0.1	0.2	-	
15. การบริหารราชการ การป้องกันประเทศ การประกันสังคมภาคบังคับ	3.2	3.2	3.2	
16. การศึกษา	2.5	0.9	4.8	
17. กิจกรรมด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์	1.9	0.8	3.4	
18. ศิลปะ ความบันเทิง และนันทนาการ	0.2	0.1	0.3	
19. กิจกรรมบริการด้านอื่น ๆ	1.6	1.1	2.4	
20. กิจกรรมการจ้างงานในครัวเรือนส่วนบุคคล กิจกรรมการผลิตสินค้าและบริการที่ทำขึ้นเองเพื่อใช้ในครัวเรือน ซึ่งไม่สามารถจำแนกกิจกรรมได้อย่างชัดเจน	0.1	-	0.3	
21. กิจกรรมขององค์การระหว่างประเทศและภาคีสมาชิก	-	-	-	
22. ไม่ทราบ	-	-	-	

หมายเหตุ : - ไม่มีข้อมูล

0.0 ข้อมูลมีน้อย

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามสถานภาพการทำงานและเพศ

หน่วย : คน

สถานภาพการทำงาน	รวม	ชาย	หญิง
	จำนวน		
ยอดรวม	278,921	162,871	116,050
1. นายจ้าง	8,659	5,438	3,221
2. ลูกจ้างรัฐบาล	21,340	8,680	12,660
3. ลูกจ้างเอกชน	86,761	52,053	34,708
4. ทำงานส่วนตัว	107,637	66,753	40,884
5. ช่วยธุรกิจครัวเรือน	54,524	29,947	24,577
6. การรวมกลุ่ม	-	-	-
	ร้อยละ		
ยอดรวม	100.0	100.0	100.0
1. นายจ้าง	3.1	3.3	2.8
2. ลูกจ้างรัฐบาล	7.7	5.3	10.9
3. ลูกจ้างเอกชน	31.1	32.0	29.9
4. ทำงานส่วนตัว	38.6	41.0	35.2
5. ช่วยธุรกิจครัวเรือน	19.5	18.4	21.2
6. การรวมกลุ่ม	-	-	-

หมายเหตุ : - ไม่มีข้อมูล

ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามชั่วโมงการทำงานต่อสัปดาห์และเพศ

หน่วย : คน

ชั่วโมงการทำงาน	รวม	ชาย	หญิง
	จำนวน		
ยอดรวม	278,921	162,871	116,050
1. น้อยกว่า 1 ชั่วโมง	849	315	534
2. 1 - 9 ชั่วโมง	588	199	389
3. 10 - 19 ชั่วโมง	6,758	3,439	3,319
4. 20 - 29 ชั่วโมง	26,486	14,888	11,598
5. 30 - 34 ชั่วโมง	31,672	19,158	12,514
6. 35 - 39 ชั่วโมง	57,005	31,335	25,670
7. 40 - 49 ชั่วโมง	127,230	77,820	49,410
8. 50 ชั่วโมงขึ้นไป	28,333	15,717	12,616
	ร้อยละ		
ยอดรวม	100.0	100.0	100.0
1. น้อยกว่า 1 ชั่วโมง	0.3	0.2	0.5
2. 1 - 9 ชั่วโมง	0.2	0.1	0.3
3. 10 - 19 ชั่วโมง	2.4	2.1	2.8
4. 20 - 29 ชั่วโมง	9.5	9.1	10.0
5. 30 - 34 ชั่วโมง	11.4	11.8	10.8
6. 35 - 39 ชั่วโมง	20.4	19.2	22.1
7. 40 - 49 ชั่วโมง	45.6	47.8	42.6
8. 50 ชั่วโมงขึ้นไป	10.2	9.7	10.9

ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามระดับการศึกษาที่สำเร็จและเพศ

หน่วย : คน

ระดับการศึกษาที่สำเร็จ	รวม	จำนวน	
		ชาย	หญิง
ยอดรวม	278,921	162,871	116,050
1. ไม่มีการศึกษา	6,378	2,797	3,581
2. ต่ำกว่าประถมศึกษา	43,011	22,125	20,886
3. ประถมศึกษา	58,175	37,402	20,773
4. มัธยมศึกษาตอนต้น	55,070	35,317	19,753
5. มัธยมศึกษาตอนปลาย	54,672	34,378	20,294
5.1 สายสามัญ	42,258	26,674	15,584
5.2 สายอาชีวศึกษา	12,414	7,704	4,710
5.3 สายวิชาการศึกษา	-	-	-
6. มหาวิทยาลัย	59,970	29,888	30,082
6.1 สายวิชาการ	37,765	18,325	19,440
6.2 สายวิชาชีพ	14,740	9,529	5,211
6.3 สายวิชาการศึกษา	7,465	2,034	5,431
7. อื่น ๆ	-	-	-
8. ไม่ทราบ	1,645	964	681
		ร้อยละ	
ยอดรวม	100.0	100.0	100.0
1. ไม่มีการศึกษา	2.3	1.7	3.1
2. ต่ำกว่าประถมศึกษา	15.4	13.6	18.0
3. ประถมศึกษา	20.9	22.9	17.9
4. มัธยมศึกษาตอนต้น	19.7	21.7	17.0
5. มัธยมศึกษาตอนปลาย	19.6	21.1	17.5
5.1 สายสามัญ	15.1	16.4	13.4
5.2 สายอาชีวศึกษา	4.5	4.7	4.1
5.3 สายวิชาการศึกษา	-	-	-
6. มหาวิทยาลัย	21.5	18.4	25.9
6.1 สายวิชาการ	13.5	11.3	16.7
6.2 สายวิชาชีพ	5.3	5.9	4.5
6.3 สายวิชาการศึกษา	2.7	1.2	4.7
7. อื่น ๆ	-	-	-
8. ไม่ทราบ	0.6	0.6	0.6

หมายเหตุ : - ไม่มีข้อมูล

ตารางที่ 8 จำนวนและร้อยละของผู้เสมือนว่างงาน จำแนกตามภาคอุตสาหกรรม และเพศ

หน่วย : คน

อุตสาหกรรม	รวม	ชาย	หญิง
จำนวน			
ยอดรวม	17,554	10,297	7,257
ภาคเกษตร	11,635	6,898	4,737
นอกภาคเกษตร	5,919	3,399	2,520
ร้อยละ			
ยอดรวม	100.0	100.0	100.0
ภาคเกษตร	66.3	67.0	65.3
นอกภาคเกษตร	33.7	33.0	34.7

ผู้เสมือนว่างงาน หมายถึง ผู้ทำงานน้อยกว่า 4 ชั่วโมงต่อวัน โดยคิดจากผู้ที่อยู่ในภาคเกษตร ทำงานน้อยกว่า 20 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ และผู้ที่อยู่นอกภาคเกษตร ทำงานน้อยกว่า 24 ชั่วโมงต่อสัปดาห์

ยึดหลักวิชา พร้อมหาสิ่งใหม่ ใส่ใจลูกค้า
ศรัทธาองค์กร เอื้ออาทรต่อกัน รักมั่น สสช

สำนักงานสถิติจังหวัดชุมพร